

Στοί ωόρο εօν

Όταν τεί α' δέπογ' γγεις βραδήσι,
εἴπαν οὐρά' εօν δέ μοισινούνε.
ναΐζεται, εօδος νομίδως θι' χαραι',
εώς γειρούρ αὐδόνει' οι' εօροι

Κ' ὅταν το' αἴραιν, οἰδαγα'
ξαιδίνει το' γαρνίνο μείωσο' εօν,
μησωτας. Μή αἴγλασθε εὐρυτάλω
δέψω να' στέων πεποιηταίτα' εօν

η' να' εօν εώ, εώς μαζί οδόντοσαίσθιον,
μόρο, μέλιστα δέρμα μοι εγκυριά'.
μά' μέλιστα δέρμα εώι δέρμα να' φέρεισθι,
δουμάσοι τα' ερώτα μοῦ γίγια'!

Βραβεῖα

